

102 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு)சட்டப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 21/74)

[1974 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு இந்து-சமய அறக் கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 21/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, இந்து-சமய அறக்கட்டளைகள் (மூன்றாம் திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 22/74)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1974) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு (மாற்றப்பட்ட பகுதி) 1959-ம் ஆண்டு இணைக்கப்பட்ட, இணைக் கப்படாத தேவஸ்வங்கள் சட்டத்தினையொட்டி (தமிழ் நாடு சட்டம் 30/1959) மாற்றப்பட்ட பகுதியிலுள்ள, அதாவது, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் செங்கோட்டை வட்டத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் உள்ள இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத வேதஸ்வங்களையும், அவற்றின் சொத்துக்கள், நிலிகள் ஆகியவற்றையும் நிர்வகிக்க, மேற்பார்வையிட அவற்றின் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்துவதற்காக மாநிலங்கள் சீரமைக்கப்பட்ட பின்னர், கன்னியாகுமரி தேவஸ்வக் குழு அமைக்கப்பட்டது. மாற்றப்பட்ட பகுதிகளில் 458 இணைக்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

கப்பட்ட தேவஸ்வங்களுக்கும், 32 இணைக்கப்படாத தேவஸ்வங்களுக்கும் உள்ளன. தேவஸ்வங்குமூவின் உறுப்பினர்களிடையே ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று இந்து சமய அறநிலைய ஆணையாளர் தெரிவித்துள்ளார். இதன் விளைவாக, தேவஸ்வங்களின் நிர்வாகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, மாற்றப்பட்ட பகுதியிலுள்ள தேவஸ்வங்களையும், அவற்றின் சொத்துக்களையும் நிதிகளையும் நிர்வகிப்பதற்காக 5 பேருக்கு மேற்படாத உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமிப்பதற்கான ஏற்பாட்டுடன், தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) மாற்றப்பட்ட பகுதிக்கும் நீட்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

36-வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்களுடன் ஏழையாக உள்ள, போதிய பண வசதியற்ற இந்துக்களுக்கு திருமணங்கள் நடத்துவதற்காகவும், சமய நிறுவனங்களின் உபரி நிதிகளிலிருந்து நிதி ஒதுக்கம் செய்வதற்கு சட்டத்தில் விதித்துறை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மடங்களின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள கோயில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கவும் அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. அந்த நிர்வாக அதிகாரிகள் மடங்களைச் சேர்ந்த அறங்காவலர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ்ப் பணியாற்றுவர்.

மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த இச்சட்ட வரைவு விழைகிறது.

இச்சட்ட வரைவினை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (முன்றும் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/74) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு அற நிலையச் சட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைந்து 17 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அங்கே நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதியிலிருந்து வருகிறவன் என்ற நிலையில் அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இச்சட்டம் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்,

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

செங்கோட்டை தாலுகா தமிழ் நாட்டோடு இணைகிறபோது, மத்திய அரசு பாராளுமன்றத்தில் ராஜ்யப் புனரமைப்புச் சட்ட விதியில் அந்தப் பகுதியிலுள்ள அற நிலைய கோவில்களெல்லாம் தனியாக தேவஸ்வம் போர்டில் இருக்க வேண்டுமென்ற விதியைச் செய்தது. அது ஆடாமஸ் போர்டாகச் செயல்பட்டது. இப்படி 3 தேவஸ்வம் போர்டுகள் செயல்பட்ட பிறகும், எதிர்பார்க்கிற அளவிற்கு இத்துறையில் நன்மைகள் வளரவில்லை என்றுகண்டு, இந்தப் பகுதியிலுள்ள அற நிலையங்களில் ஏற்படுகிற மாற்றங்கள் அங்கே வரவேண்டுமென்று நாங்களெல்லாரும், அற நிலைய அமைச்சர் அவர்களிடமும், முதல்மைச்சரவர்களிடமும் எடுத்துக் கூறியதன் பலனாக இச் சட்ட முன்வடிவு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அங்கேயிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகும். இங்கேயெல்லாம் கோவில் களுக்கு நிறையச் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. தனியார்களிடமுள்ளதை எடுத்து அவைகளின் வருவாயை நாம் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அங்கேயிருக்கிற கோவில்களுக்குச் சொத்துக்களே இல்லை. 500-க்கு மேற்பட்ட கோவில்கள் அங்கே இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கோவில்களின் சொத்துக்கள், மகாராஜா ஆட்சியின் காலத்திலேயே வெள்ளைக் கார திவான் இருக்கிறபோது, அந்தச் சொத்துக்களை யார் யார் கையில் வைத்திருந்தார்களோ அவர்களைச் சேர்ந்தது என்று சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, அந்தச் சொத்துக்கள் தனியார் கைக்குப் போய்விட்டன. அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படியும், 1959-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படியும் 13 லட்ச ரூபாய் அரசாங்கத்திடமிருந்தும், 7 லட்ச ரூபாய் சொத்துக்கள் வழியாகவும், ஆக 20 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கிறது. இதில் 500 கோவில்கள் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 500 கோவில்களில் 60 மேஜர் கோவில்கள் இருக்கின்றன.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஏறக்குறைய 300 மைனர் கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய பெட்டி டெம்பிஸில் என்று சொல்லக் கூடிய 200 சிறு கோவில்கள் இருக்கின்றன. இப்படி உள்ள நிலையில் தனித் தனியாக கோவில்களுக்கு அறங்காவலர்களைப் போட முடியாது. அதற்கு வருமானம் கிடையாது. எல்லா வருமானத்தையும் கொண்டு கோவில்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி விகிதம் செய்து பார்த்தால், குறைவாக இருக்கிறது. இந்த வருவாயைக் கூட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியும் என்று ஆராய்ந்தால், இந்தக் கோவில்களைத் திறம்பட நிர்வாகம் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு கோவில்களின் சொத்துக்களெல்லாம் மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் வாடகைக்கும், குத்தகைக்கும் விடப்பட்டிருக்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

கின்றன. திருவட்டாரில் 100 ஏக்கர் எஸ்டேட்டை, அற நிலையத்திற்குச் சொந்தமானதை, ஒரு வெள்ளைக்காரருக்கு மிகப் பழங்காலத்தில் டென்னசி மாதிரி ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு வருவாயை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். அது போலவே மாவட்டத்திற்கு வெளியே செங்கோட்டை மலைப் பகுதிகளிலும் ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் வருமானத்தைக் கூட்டுகிற நிலையில் அறத் துறை முன் நின்று வருவாயைக் கூட்ட முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கன்னியாகுமரி மாவட்ட தேவஸ்வம் போர்டின்கீழ் தேவிசுமாரி பெண்கள் கல்லூரி செயல்படுகிறது; இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் செயல்படுகின்றன; இரண்டு நடுநிலைப் பள்ளிகள் செயல்படுகின்றன. அந்த அறநிலைய போர்டால் இவைகளெல்லாம் இதுவரை சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படவில்லை. தேவிசுமாரி கல்லூரியை நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்திருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கல்லூரிக்கு இதுவரை கட்டிடம் கட்டவில்லை. தேவஸ்வம் போர்டில் 'மிக்சட் டிபாசிட்'-ல் 27,000 ரூபாய் இருக்கிறது. அதை எடுக்கக் கூடாது; எடுக்க முடியாதென்ற விதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, பழைய அரண்மனைப் பகுதியிலேயே அந்தக் கல்லூரி நடந்துகொண்டு வருகிறது. அங்குள்ள கல்வி நிறுவனங்களை தேவஸ்வம் போர்டார் இதுவரை நல்லமுறையில் கவனிக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. நமது அமைச்சரவர்களிடமும் நான் அதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். இனி போடப்போகிற 5 பேர் கொண்ட நிர்வாகக்குழு, கல்வித் துறையையும் மிகச் சிறப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் சிறப்பாக நடத்தி, ஏழை இந்துக்களுக்குப் பணத்தை வாரிக்கொடுத்து, வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட, அரிசன மாணவர்களுக்கெல்லாம் அங்கு இலவசமாகப் படிக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது அறநிலையத் துறையால் முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டம் அங்கு வருவதால், இங்கு இருக்கிற முறைப்படி நாம் அங்கேயும் கவனித்துக்கொள்ள முடியும். அந்த விதியின் ஒரு பகுதியில்—விதி 15 என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

“provision for staff of Devaswom Board”

என்ற விதியில்

“The Government shall have power to terminate the services of any such person after giving one calendar month's notice or paying him one month's pay in lieu of such notice.” என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு சட்டத்திலே போடுகிற மாதிரி போடப்

பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். ஒரு அமைப்பை எடுத்தால் அதிலே இருக்கிறவர்களை வெளியே அனுப்புவதற்கு ஒரு விதி வைக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கிறது. நமது அறநிலையத் துறையும், அமைச்சரவையும் பல ஆயுதங்களில் குற்றேவலர்களாகவும், சிறுசிறு தொழில்களைச் செய்துவந்த பல்லாயிரம் பேரை நிரந்தரமாக்கி, அவர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து, எல்லா மக்களாலும் பாராட்டப்படக்கூடிய ஒரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. எனவே இந்த விதி அங்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தாதென்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. எனினும் அமைச்சரவர்கள் வாயிலாக அந்த உறுதியைப் பெற்றுக்கொள்வது சிறப்புடையதென்று எண்ணுகிறேன். மேலும் அது, அந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்ற வகையிலே அமையும் என்று கருதுகிறேன். அங்கிருக்கிற தேவஸ்வம் ஊழியர்கள் அல்லது நிர்வாக போர்டினிருந்து பணியாற்றும் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் வேலைப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில கோவில்களில் அதிகமாகக் கூட ஊழியர்களை வைத்திருக்கலாம். நிர்வாகத்தினுடைய திறமைக் குறைவினாலும் அல்லது தவறினாலும் அதிகமாக நியமித்திருக்கலாம். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது, எங்கு குறைக்க வேண்டுமோ அங்கு குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதில், மத்திய அரசு எவ்வளவு தூரம் காலம் தாழ்த்தியதென்பது எனக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு முறையும் நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்கும்போது, மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோமென்று சொல்லுவார்கள். ஏனென்றால், மத்திய பார்லிமென்ட் ஆக்கையொட்டி நாம் திருத்தம் கொண்டு வருவதால், அவர்களுடைய முன் அனுமதியை நாம் பெற வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருப்பதையொட்டி, எத்தனை முறை கடிதங்கள் எழுதினாலும், எத்தனை முறை நினைவூட்டுக் கடிதங்கள் எழுதினாலும், கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாக காலம் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நல்ல சட்டத்தை, இந்த மாநிலத்தில், ஒரு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதிக்கு நீட்டிப்பதற்குக்கூட மத்திய அரசின் பாராமுகக் கொள்கையினால்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம். அதையும் மிஞ்சி, வெற்றி கண்டு, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டினுடைய மற்ற பகுதியில் இருக்கிற. . .

(தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் எழுந்தார்) - மடம் சம்பந்தமாக இந்த 'பில்'-லில்தான் வருகிறது. அதில் பேசுகிறீர்களா?

(தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பேசுவதற்கான சம்மதத்தை, தலை அசைப்பின் மூலம் தெரிவித்து, தொடர்ந்து பேசினார்.)

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, திருக்கோவில்களுடைய உபரி நிதியிலிருந்து திருமணங்களுக்குப் பண ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு இதிலே விதி கொண்டு வரப்படுகிறது. அதற்கு என்னுடைய மனம் நிறைந்த வரவேற்பைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்து சமூகத்திற்குப் பொது நலப் பணிகள் ஏராளமாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன. இந்து ஆலயங்களிலே ஊழியம் செய்கிற அர்ச்சகர்கள், சாதாரணப் பணியாளர்கள் நோய்வாய்ப்படுகிறபோது, நல்ல மருத்துவ மனைகளுக்கு தனக் கொண்டு உரிமையுடைய மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்ல முடியாமல் அல்லல் படுகிறார்கள். அதுபோல்தான் கல்வித் கூடங்கள். எனவே உபரி நிதியிலிருந்து எல்லா நிறுவனங்களும்—மடங்களாக இருந்தாலும், கோவில்களாக இருந்தாலும்—ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டை இந்து சமூக மேம்பாட்டுக் கொண்டு ஒதுக்கி, அந்த நிதியை ஒழுங்குபடுத்தி, மையப்படுத்தி, தேவையான பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கெல்லாம் கொடுத்து, மதமாற்றங்களுக்கெல்லாம் மக்கள் இரையாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பணியை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு, ஒரு அமைப்பு உருவாக்கி, அறங்கள் போன்றவற்றைக் கூடி முறைப்படுத்திச் செய்கிறபோது, வெறும் தர்ம உணர்ச்சி இல்லாமல், அது தொண்டாகவும், சேவையாகவும் வளர முடியும். எனவே உதிரி உதிரியாக உபரி நிதிகள் சிதறிப் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய முதல்வரவர்களிடத்திலேகூட தனிப்பட்ட முறையிலே நான் கேட்டுக்கொண்டேன். உபரி நிதிகள் பல்வேறு இடங்களில் அரசு கலைக் கல்லூரிகளுக்குக்கூட மாற்றப்படுகின்றன. அப்படியெல்லாம் மாற்றப்படாமல், அந்தந்த அற நிறுவனங்கள், திருக்கோவில்கள் ஆகியவையே அந்தக் கல்வி நிறுவனங்களை, மருத்துவ மனைகளை நடத்தும்படியாக, அவைகளுக்குள்ளே மாநில அளவில் ஒரு

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த மனிதன், எனக்கென்று ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது; என்னுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கோவில்கள் என்னைப் பேணிப் பாதுகாக்கின்றன என்று சொல்லுமளவுக்கு சமய ரீதியில் உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பை, நம்முடைய அறநிலைய அமைப்பில் கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைக்கு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ நம்முடைய திருமடங்கள், திருக்கோவில்கள் அனைத்தும், இந்து சமூகத்தில் பிறந்திருக்கிற மனிதனுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கிற பணியை மேற்கொள்கிற மனோ பாவத்தைப் பெருமல் இருக்கின்றன. அது ஒரு வேதனைக்குரிய செய்தியாகும். எனவே நம்முடைய இளம் துடிப்புள்ள அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு இந்து சமூக மேம்பாட்டு வாரியத்தை மையப்படுத்தி, அதன்மூலம் இன்றைக்கு இருக்கிற பல்வேறு விதமான அறங்களை ஒருமுனைப்படுத்தி, தேவையான பொழுதெல்லாம் மிகச் சிறப்பாகச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நெறிமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருமடங்களின் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய கோவில்களுக்கு இறை பணியாளர்கள் நியமிப்பதுபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த மாதிரி பிரச்சினைகள் வருகிறபோது, விவாதங்கள் நடைபெறுகிறபோது, சட்டசபையில்கூட நம்முடைய முதல்வரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் வேறு, உணர்ச்சி வேறு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பாராட்டுதலுக்குரிய கலைஞரவர்களுடைய கருத்தோடு முரண்படுகிறேன் என்று கருத மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். நிர்வாகம் வேறு, உணர்ச்சி வேறு என்று சொன்னால், 'தமிழன்', 'தமிழ்' என்று உணர்ச்சி எங்கே பொங்கி நிற்கிறதோ, அங்கிருந்துதான் தமிழ் நாடு என்ற பெயரை இந்த மாநிலத்திற்கு வைக்க முடிந்தது. நிர்வாகத் தலைமைக்கு தமிழ் உணர்ச்சி இருந்தால் தான் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வைக்க முடிந்தது, பூம்கார் பொலிவு அடைய முடிந்தது, இராஜராஜ சோழன் விழா எடுக்க முடிந்தது. நிர்வாகத்தில் அந்த உணர்ச்சி இல்லாதவர்கள் இருக்கிறபோது, தமிழ் நாடு என்ற பெயர் கொடுப்பதுகூட கேலிக்குரியதாகிவிட்டது. ஆதலால் நிர்வாகம் வேறு, உணர்ச்சி வேறு என்று அன்புகூர்ந்து கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக்கூடாது. அந்த நிறுவனங்களுடைய தோற்றத்திற்குரிய அடிப்படைக் களங்கள், திரு உருவ வழிபாடு. திருக்கோவில் வழிபாடு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை, சமய ஆச்சாரியர்கள், நாயன்மார்கள் ஆகியவர்களுடைய அடிச்சுவட்டில் அயராத நம்பிக்கை உடையவர்கள்தான் அந்தப் பொறுப்பை

1974 ஏப்ரல் 23]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

ஏற்கிறபோது மிகச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். மாறுதலைக்கூட நம்முடைய நாட்டிலே சலபமாகச் செய்ய முடியாததற்குக் காரணம், நம்பிக்கை வேறு, நிர்வாகம் வேறு, செயல் முறை வேறு என்று பிரிந்து போவதால்தான் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திருக்கோவில்களிலேகூட 'பெட்டி டெம்பிள்ஸ்' இருக்கிறதென்று நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். மனிதனுக்குள்ளே எல்லாம் சோஷலிசம் கொண்டுவர முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது கோவில்களிலேகூட, கடவுளுக்குடையிலே சோஷலிசம் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஒரு கோவில் தங்க விமானம் கட்டுகிறது; இன்னொரு கோவில், கிராமத்தில் இடிந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகளுக்குள்ளே ஒரு ஒத்த உறவு, ஒருமைப்பாடு இன்மையால்தான், திரு மடங்களானாலும், திருக் கோவில்களானாலும் சரி இன்றைக்கு ஒரு சரட்டிலே அவைகள் ஒருமைப் பாடுடையதாக இணைக்கப்படாமல் இருப்பதனால்தான் செல்வங்கள் விரயமாகின்றன. போட்டா போட்டியிலே திருவிழாக்கள் நடத்ததல், வாண வேடிக் கைகள் நடத்துதல் ஆகியவைகளால் பணம் பாழாகிறது. இவைகளையெல்லாம் அரசு சரி செய்து, நல்ல முறையில் இந்து சமூகத்திற்கு உயர்ந்த பாதுகாப்பும், உத்தரவாதமும் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இந்து அற நிலையச் சட்டத்தை, அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களைக் கேட்டு, திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டங்கள் இதைவிடக் கடுமையாக வரலாம், எனக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை அபல்படுத்துகிறவர்கள், ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துகிறவர்கள், அந்தத் தத்துவங்களில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக, திருக்கோவில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக, திருவுருவங்களில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இறைபணியாளர்களை மடங்களுக்கு, கோவில்களுக்கு நியமிக்கிற அமைப்பினைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். 67 கோவில்கள் இன்றைக்கு மடங்களின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. பத்தாயிரத்துச் சொச்சம் கோவில்கள் இறைபணியாளர்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றன. என்ன இருந்தாலும், நமது அமைச்சரவர்கள் தருமபுர ஆதினத்தின் பராமரிப்பில் இருக்கும் கோவில்களைப் பார்த்தால், அவை எவ்வளவு தூய்மையாகவும், நன்றாகவும் பராமரிக்கப்படுகின்றன என்பது தெரியும். எனவே மிகச் சிறப்பாகப் பராமரிக்கப்படுகிற இடங்களில் இப்போதேகூட அறநிலையச் சட்டத்தின்படி போதுமான அதிகாரங்கள் ஆணையாருக்கும், துணை ஆணையாருக்கும் இருக்கின்றன. 10 ஆண்டு

110 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இந்து-சமய அறக்கட்டளைகள்
(முன்றும் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 22/74)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

கருக்கு முன்புகூட நான் ஒரு தலையங்கம் எழுதினேன். கணக்குப்பிள்ளை யாகியும், அவர்களுக்கு இன்னும் மனித சமூகத்தின் மீது பற்று வரவில்லை என்று எழுதினேன். அவர்கள் நிதிநிலைத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அனுப்ப வேண்டும்; வரவு செலவுக் கணக்குக்கு ஒப்புதல் அனுப்ப வேண்டும்; தணிக்கை கொடுக்க வேண்டும்; உண்டியில் உடைக்கின்றபோது, ஏலம் விடுகின்றபோது, அங்கீகாரத்திற்குப் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள். ஏராளமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவையும் மீறி தவறுகள் நடக்குமானால், ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவும், அவர்களை நீக்குவதற்கும்கூட அதிகாரம் இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகாரங்கள் இருக்கிறபோது, ஒரு இறைபணியாளரை நேரடியாகக் கொண்டுபோய்ப் போடுவதனால் மன மாறுதல்கள் எப்படி ஏற்படும்? ஒரு அறங்காவலர் இருக்கக்கூடிய கோவிலில் இருக்கக்கூடிய இறைபணியாளர் களுக்கும், மடங்களின் கீழுள்ள இறைபணியாளர்களுக்கும் கொஞ்சம் வேறு பாடுகள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் அறங்காவலர் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாறுவார். இவர்கள் 25, 30 ஆண்டுக் காலம் இருப்பார்கள். எப்படியாவது மனத் தாங்கல் வந்து விட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படுமா என்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். எனவே எல்லாவற்றையும் ஒருமுனைப்பிடுத்தி, ஏழைக் கோவில், பணக்காரக்கோவில் என்றில்லாமல், தமிழ் நாடு முழுதும் செய்ய வேண்டும். ஆங்கிலேயரைப் போல் பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆங்கில மொழி தேவை என்று சொல்கிறோம். எனவே வாடிகன் கான்ஸ்டிட்யூஷனைப் போல ஒரு நல்ல சமயத் தொண்டர்கள், முழு நேர சந்நியாசிகள் ஒரு ஆயிரம் பேரை, 500 பேரைத் தயார் செய்து, அவர்களைத் தன்னாதிக்கம் கொண்டுள்ள குழுவாக அமைத்து, தமிழ் நாடு முழுதும், பட்டினத்தாட்டி களிலெல்லாம் சமயத்தையும் சமுதாயத்தையும் பாதுகாக்கிற பெரிய தொண்டர் களாக அவர்களை உருவாக்கி, அவர்களை இந்த ஆட்சி தன்னுடைய உறுப்பினர் களாக ஆக்கி, பெரிய மாறுதலை நம்முடைய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, சிறிய கோவில்கள், பெரிய கோவில்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் ஆக்க வேண்டுமென்று சொன் னார்கள். அவர்கள் முன்பு ஒருமுறை பேசும்போது இதே இடத்தில் இன்றைக்கு இந்த ஆலயங்களையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து சமயத்திலே ஒரு புதுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதற்கான ஒரு கமிஷனை இந்த அரசு அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது உதாரணமாக, திருவரங்கம் கோவில் பணக்காரக் கோவில், தில்லை நடராஜர் கோவில் பணக்காரக் கோவில்,

1974 ஏப்ரல் 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திருவாரூர் தியாகராஜர் கோவில் பணக்காரக் கோவில். வேறு இடங்களில் சிறிய மாரியம்மன் கோவில் அல்லது சிவன் கோவில் அல்லது பிள்ளையார் கோவில் எல்லாம் ஏழைக் கோவில்களாக இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் சமமாக ஆக்க வேண்டும். இந்தப் பொருளை அந்தக் கோவிலுக்குச் செல வழிக்க வேண்டும் அல்லது அந்தக் கோவிலுக்குத் தர வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தால், எல்லாக் கோவில்களும் ஏழையாகும். ஏனென்றால் அப்படி பல்லாயிரக் கணக்கான கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அடிகளாரைப் போன்றவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி கோவில்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைத்து ஒவ்வொரு ஊரிலும்-இரண்டு கோவில்கள்தான் இருக்கலாம் அல்லது மூன்று கோவில்கள்தான் இருக்கலாம் என்கின்ற அளவுக்கு கிறிஸ்தவர்களுடைய சர்ச்சைப் போல, இஸ்லாமியர் தொழுநின்ற மசூதியைப் போல, ஆங்காங்கே இந்தக் கோவில்களுடைய, வழிபடுகின்ற ஆலயங்களுடைய எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுமேயானால், அடிகளார் சொல்கின்ற அந்த எண்ணத்தை நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு இயலும். திருவாரூரிலே ஒரு பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பெயர் ஐதாற்றுப் பிள்ளையார். 499 பிள்ளையார் கோவில்போக இது 500 ஆவது கோவில். ஒரு ஊரிலே மட்டும் இவ்வளவு கோவில்கள். ஆகவே இப்படி பல்லாயிரக் கணக்கிலே, லட்சக் கணக்கிலே கோவில்கள் இருக்கும்போது, பெரிய கோவில்களின் சொத்தை எடுத்து எல்லாவற்றுக்கும் சமமாக ஆக்குவது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே கோவில்களினுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க அடிகளார் போன்றவர்கள் முன்வர வேண்டும். திருவல்லிக்கேணியில் நடைபாதையில் இருந்த ஒரு கோவிலை அகற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்ட போது எவ்வளவு புரட்சி ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு இவைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பாராட்டு தற்குரிய முதல்வர் அவர்களின் அறிக்கையையும் வேண்டுகோளையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு, அப்படி ஒரு ஒழுங்குமுறைபடுத்துவது தவிர்க்க முடியாதது, நியாயமுங்கூட என்று சொல்கிறேன். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சிவகாசியில் ஒரு விநாயகர் கோவில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு என்னைக் கூப்பிட்டபோது, நான் வரமாட்டேன் என்றே மறுத்துவிட்டேன். என்னுடைய நண்பர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோவில்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று கருதவில்லை. அவற்றையெல்லாம் செப்தவதற்குக் கூட, இந்த சமய நம்பிக்கையுடைய, பொறுப்புள்ள தன்னாதிக்கம் உள்ள குழுவதால்தான் முடியும். அப்போதுதான் இதை யாரோ நாஸ்திகர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று இல்லாமல், ஒரு சமயத் தலைமை, ஒரு சமயத்தை வழி நடத்து

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு இந்து-சமய அறக்கட்டளைகள்
(மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 22/74)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

கிறவர்கள், தொண்டர்கள், இருந்து முழுமைப்படுத்த முடியும். ஆகவே உடனடியான தேவை சமயத் துறையில் அறிவுபோல் இருக்கிற அறியாமை, உணர்ச்சி வசத்தால் முடிமறைக்கின்ற தெளிவினமை இருக்கிறதே, அதை மாற்ற வேண்டுமானால் அது ஓரிருவரால் நடக்கக்கூடிய காரியமல்ல. முழு நேரத் தொண்டர்கள் இப்படிச் செய்ய பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். இது நமது தலைமுறையில் இந்து சமூகத்தை ஒருங்கிணைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத கடமை. அதற்கு பின்னணியில் இருக்கிற உணர்வுகளை என்னுடைய பெருமைக்குரிய டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு கமிஷன் அமைத்து, அதுபோன்ற உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஏற்ப அடிகளார் போன்றவர்கள், நல்ல ஆஸ்திகப் பற்றுமிக்க நம்முடைய துணைத் தலைவர் போன்றவர்கள், மற்றும் கதாகாலட்சேபத்திலே இன்றைக்கு ஆத்திகத்தைப் பரப்பி வருகின்ற வாரியாரைப் போன்றவர்கள் எல்லாம், நாட்டிலே இருக்கிற பிரதான பத்திரிகைகளில், நடுநிலைப் பத்திரிகைகளில் இதுபோன்ற கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து எழுதி, மக்களை ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்காவது, ஓராண்டு காலத்திற்காவது, பண்படுத்துவார்களேயானால், அதற்குப் பிறகு அப்படிப்பட்ட கமிஷனைப் போடும்போது மக்கள் திகைப்பு அடையாமல் இருப்பார்கள். அந்தக் காரியங்களை அடிகளார் போன்றவர்களெல்லாம் முன்னின்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஓராண்டுக்கு இந்த மாதிரிப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபோதே யார், யார் எல்லாம் இணைவார்களோ, முரண்படுவார்களோ, எல்லோரையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கதைகளை காலட்சேபத்திற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. தொடர்ந்து இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திவருகிறேன், பேசி வருகிறேன். ஆனாலுங்கூட பலர் நேரில் பேசுவார்கள், பின்னாலே அறிக்கை கொடுக்கிறபோது வருஷவார்கள். அவர்களுையெல்லாம் கமிஷன் நியமித்து நேரில் கேட்டால்தான் யார் எந்த வண்ணத்தார் என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே காலம் தாழ்த்தாது அந்த மாதிரி ஆணைக்குழு நியமிப்பதை ஒரு சோதனைக்கு ஆளக்காது ஆணைக் குழு நியமிப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன் என்பதை. . .

1974 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது, ஆணைக் குழுவுக்கு ஒரு சோதனை வந்துவிடக் கூடாது. ஆணைக் குழுவை அமைத்த அரசைப்பற்றியும் தவறான கருத்துக்கள் வந்துவிடக் கூடாது. கோவில்களை ஆராய, சமயத்தை ஆராய ஒரு ஆணைக் குழு போட்டுவிட்டார்கள் என்று வந்துவிடும். ஆகவே மக்களை முதலிலே தயார்படுத்துகின்ற அளவுக்கு அடிகளாரைப் போன்றவர்கள் அதற்கான கட்டுரைகளைப் பத்திரிகையிலே எழுதி மக்களைத் தயார்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். ஆணைக் குழு போடுவதிலே எந்தவித மறுப்பும் கிடையாது. நாளைக்கே கூட போட்டு விடலாம். பெரிய காரியமல்ல. ஆனால் ஆணைக் குழு எந்த அடிப்படையிலே போடப்பட்டது, அது தேவைதானா என்பதை மக்கள் உணரும் அளவுக்குத் தயார்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அறிக்கையை நான் திரும்ப ஏற்றுக்கொண்டு, திரும்ப அப்பர் அடிகளார், ராமானுஜர் சுவரொட்டி முதல்வர் அவர்களுடைய அலுவலகத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரசாரத்தை தொடர்ந்து பேரவை செய்து வருகிறது. அதனால்தான் நான் மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட பேரவைக்கு நிதி வழங்குகிற முறையை சட்டபூர்வமாக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதையும் விரைவாக நமது அரசு நடத்தித் தரவேண்டும். ஒருமுகமான பிரசார இயக்கத்தைப் பயன்படுத்தித் தான் மக்களை மாற்ற வேண்டும். அந்தப் பணியை பேரவை செய்து வருகிறது. நானும் முதல்வர் அவர்களும், அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களும் விரும்புகிறவாறு செய்யும் என்று கூறிக்கொண்டு, சீர்திருத்தங்கள் செய்கின்றபோது, ஏற்கெனவே இருக்கிற மரபுகள் புதுமை பெறுகிற அளவுக்கும், மரபுகளுக்கு எழுச்சி ஊட்டுகிற அளவுக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிவேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை வழங்கியதற்காக நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மற்றப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற அறநிலையத் துறையிலே இருக்கின்ற சட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவாக்க வேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்கப் பட்டு, கடந்த வாரத்திலே அனுமதி கிடைத்த பிறகு இந்த சட்டத் திருத்தத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். கேரள மாநிலத்திலேயிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதி கோயில்கள், திருவாங்கூர் மகாராஜா

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

வினாலே நியமிக்கப்படுகின்ற ஒரு தேவஸ்வக் குழு உறுப்பினரும், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தாலே நியமிக்கப்படுகிற இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஒட்டு மொத்தமாக மூன்று பேரும் தேவஸ்வக் குழு உறுப்பினர்களாக இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்த நிர்வாகத்தினருக்கு ஏராளமான அதிகாரங்கள் இருந்தும், அந்த அதிகாரங்களைச் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தாமல், அந்தக் கோவில்களின் நிர்வாகம் நாளாவட்டத்திலே கேடுற்று வருகின்ற காரணத்தாலேதான் தமிழ்நாட்டினுடைய மற்றப் பகுதியில் இருக்கின்ற இதே சட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவாக்க வேண்டும் என்று, இன்றையதினம் இந்த சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம். அதன்மீது இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சில கோவில்களுக்கு இருக்கின்ற நிலம் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் படாமலிருக்கின்றது என்பதை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோவில் நிலங்களைக் கண்டுபிடிக்க தனியாகவே அதிகாரிகளைப் போட்டு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே சில பகுதியில் அவர்கள் சில புதிய கோவில்களையும் கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் கண்டுபிடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு இருக்கின்ற நிலங்களையும், புதிதாகச் சேர்க்கப்படவேண்டிய கோவில்களையும் கண்டுபிடிக்க தீவிரமான நடவடிக்கையை எதிர்காலத்திலே இந்தத் துறை எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல தேவஸ்வக்குழு சார்பிலே நடத்தப்பட்டுவருகிற கல்லூரியும், உயர்நிலைப் பள்ளியும், நடுநிலைப் பள்ளியும், சரியான கட்டிட வசதி இல்லாமல், சீரழிந்துகொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரிந்திருந்தாலும், நானே அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துங்கூட, அந்த முயற்சிகள் தோல்வியுற்ற காரணத்தாலேதான், இந்தச் சட்டம் எப்படியாவது விரைவிலே திருத்தப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு அடிக்கடி நினைவூட்டுதல்கள் தந்து, இன்றைக்கு நடத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே அதற்குத் தேவையான நிர்வாக சீர்திருத்தமாக இருந்தாலும், கல்லூரி அல்லது உயர்நிலைப்பள்ளி அல்லது பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும், விரைவிலே கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் இந்தத் துறையிலே எடுத்துக்கொள்வேன்.

அதேபோல தேவஸ்வம் ஊழியர்களைப்பற்றிய விதிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களே குறிப்பிட்டதைப்போல, எதிர்காலத்திலே ஏதாவது அவசியம் ஏற்பட்டால்தான் அந்த விதியை நாம் பயன்படுத்தப் போகிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தற்போதுள்ள தேவஸ்வம் ஊழியர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டோ வேலை நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அந்த விதியை ஏற்படுத்தவில்லை. தற்போது வருவாயில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளமாக பாதிக்கு மேலே போய் விடுவதால், சென்ற ஆண்டு அறநிலையத் துறை ஆணையர் உத்தரவு ஒன்றைப் பிறப்பித்தார் பதவிக்காலம் முடிந்து வெளியேறும் காரணமாக காலியாகும் இடங்களுக்கு புதிதாக ஊழியர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்று. அதற்கு முன்பாக, தேவையற்ற அளவில் ஏராளமான ஊழியர்களை நிர்வாகத்தில் நியமித்த காரணத்தினால்தான், அதிகமாகச் செலவேற்பட்டது. அதையொட்டி பாதுகாப்பிற்காக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த விதியினை இணைத்திருக்கிறோம்.

இப்போது செய்யப்பட வேண்டிய சிறப்பான பணிகளையெல்லாம் அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காண்பித்திருக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே இந்து சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காகவும் இந்தச் சமுதாயத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலும், கல்லூரிகள், இலவச மருத்துவ மனைகள் என்று ஏராளமான அளவில் ஏற்படுத்தி நற்பணிகள் பலவற்றைச் செய்து வருகிறோம். எதிர்காலத்திலும், நமது அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, அதே அடிப்படையில் மேலும் பல்வேறு நற்பணிகளைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு மடங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள கோவில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிப்பது குறித்து குறிப்பிட்டார்கள். தருமபுரம் ஆதினத்திலுள்ள கோவில்கள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக நடந்து வருகின்றன என்பது உண்மைதான். நான் எல்லாக் கோவில்களையும் பார்க்காவிட்டாலும், சில கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில் மிக நன்றாக இருக்கின்றன என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எல்லா மடங்களின் கீழுள்ள கோவில்களும் சரியானபடி இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. பக்கத்திலுள்ள திருப்போளூரில் இருக்கும் நிலைமைகளையும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மயிலம் கோவிலில் உள்ள நிலைமைகளையும் பற்றி அடிகளார் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். ஆக இப்படிப்பட்ட சில மடங்களின் நிலைமைகளை ஒட்டித்தான் அந்த மடங்களின் ஆதிக்கத்திலுள்ள கோவில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏதோ மடாதிபதிகளுக்கு மேலே அவற்றின் மேல் ஆதிக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்ற

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1974 ஏப்ரல் 23]

எண்ணம் வேண்டாம். மாறாக அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்துகொண்டு, நிர்வாகத்தைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் மடங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள கோவில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போட வேண்டுமென்று சட்டத்தில் வழி வகை செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுகிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கோவில்களின் வருமானங்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்று கோவில் வருமானங்கள் மீதும் வருமான வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட வரி விதிப்பினை மற்ற கோவில்கள் எதிர்ந்திருந்தும் நமது மாநிலத்தின் நிலை என்ன என்பதுபற்றிய விளக்கத்தை இங்கே கொடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். இதுபற்றிய நமது அரசு எடுத்தள்ள முடிவு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோவில்களின் வருமானத்தின்மீது வரி விதித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முழுத் தகவல்கள் இருந்தால், அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 19 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1974 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, இந்து-சமய அறக் கட்டளைகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன்ள்ள பிரச்சினை—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, இந்து-சமய அறக் கட்டளைகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

— தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

8. 1974-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1974).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மேலவைத் தலைவரவர்களே—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1974) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) 23-ஆவது பிரிவு, சமயக் கட்டளைகள் சம்மந்த மாக, பொதுவாக மேற்பார்வையிட்டு நிர்வகிக்கும் அதிகாரத்தையும், சமயக் கட்டளைகளின் சீரான நிர்வாகத்திற்கு அவசியம் எனக் கருதக்கூடிய ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரத்தையும், இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆணையருக்கு வழங்குகிறது. மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 23-வது பிரிவின்படி, கோயில்கள் இணைப்பு குறித்து ஆணையர் பிறப்பித்த ஆணைகளின் செல்திறன் சம்மந்தமாக, 3212, 3213/1972-ஆம் எண் ரிட் மனுக்களின் உயர்நீதி மன்றம் பிறவற்றிற்கிடையே மேசொன்ன பிரிவு, அறக்கட்டளைகளுக்கு மட்டுமே பொருந்துமே தவிர சமய நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்தாது என்று தீர்ப்பு